

מבוסס על
מסכת
ראש השנה
(דף כ"ד-כ"ה)

המסע המפתיע של רבי יהושע ליבנה

סיפור מופלא על קדשה, אמונה בה', ואחדות ישראל.

המתנה של ה' – הזמן

ה' יתברך נתן לעם
ישראל מתנה יקרה:
קביעת הזמן!

רבן גמליאל, נשיא ישראל,
מקדש את החודש. הוא
קובע מתי יהיו החגים כדי
לעשות את רצון ה'.

מחלקת לשם שמים

רבן גמליאל חשב וקבע את
יום הכפורים בתאריך אחד.

רבי יהושע, חכם גדול, חשב והבין
שיום הכפורים נופל ביום אחר!

שניהם אהבו את ה' ורצו לקיים את מצותיו בשלמות.

גזרת הנשיא למען האחדות

גוֹזְרֵנִי עָלֶיךָ שְׁתָּבוֹא
אֵצְלִי בְּמִקְלָךְ וּבְמַעוֹתֶיךָ
בַּיּוֹם-הַכַּפּוּרִים שְׁחַל
לָהֳיוֹת בְּחֶשְׁבוֹנְךָ.

רבן גמליאל ידע שאם כל אחד יעשה שבת לעצמו,
חלילה תהיה מחלקת בעם ישראל.

הצער העמוק של רבי יהושע

רבי יהושע היה בצער גדול (מצר). הוא אמר: "ראוי לו שיפל למטה שנים עשר חדש ואל יגזר עליו גזרה זו."

מה יעשה? האם יחלל את היום הקדוש ביותר
למען אחדות ישראל?

הנחמה של רבי עקיבא

"יש לי ללמד,
שכל-מה-שעשה רבן
גמליאל - עשוי ונכון!"

אלה מועדי יי... אשר-תקראו אתם

ה' נתן באהבה את הכח לבית הדין! גם אם טעו בזמן,
מה שקבעו זהו הזמן האמתי בשמים.

השרשרת של רבי דוסא

"אם באים אנו לדון אחר בית-דינו של
רבן גמליאל, צריכים אנו לדון אחרי כל
בית דין... מימות משה."

כל שלושה חכמים שיושבים בבית דין קדושים בדיוק
לכמו בית הדין של משה רבנו. אין לפקפק בהם!

אֲמוּנָה וְעֲנוּה

רבי יהושע הבין!
רצון ה' הוא לשמע
בקול הנשיא.

הוא החליט לותר
על דעתו שלו
(למרות שהוא גאון עצום),
רק למען כבוד
ה' ולמען
שלום ישראל.

בוקר המסע

הגיע היום שלפי חשבוננו של רבי יהושע הוא יום הכפורים עצמו!
בלב מלא ענוה, נטל רבי יהושע מקלו ומעותיו (הכסף שלו) בידו.

מקלו

ומעותיו

הַהֲלִיכָה לִיבְנָה

וְכִךְ יֵצֵא רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ לַדֶּרֶךְ.
בַּיּוֹם שֶׁחָשַׁב כִּי הוּא הַקָּדוֹשׁ בְּיוֹתֵר
הוּא חָלַל אוֹתוֹ בְּמַכּוּון כְּדִי לְצִיֵּיתָא.
זֶהוּ נִסְיוֹן עֲצוֹם שֶׁל אֲהַבַת ה'!

כְּנִיסָה בְּמַתִּיחוֹת

רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ הֵגִיעַ לִיבְנָה וְנִכְנַס אֶצֶל רַבֵּן גַּמְלִיאֵל. הַתְּלָמִידִים עָצְרוּ
אֶת נְשִׁימָתָם: מָה יִקְרָה עִכְשָׁו בֵּין שְׁנֵי עֲנָקֵי הַתּוֹרָה?

קְדוֹשׁ ה' אֲדִיר וְאַהֲבָה

כִּיּוֹן שֶׁרָאָה אוֹתוֹ רֶבֶן גְּמְלִיאל, עָמַד מִיַּד מַכְסָּאוֹ
וַנִּשְׁקוּ עַל רֹאשׁוֹ בְּאַהֲבָה שְׁאִין כְּמוֹתָהּ!

רַבִּי וְתַלְמִידֵי

בּוֹא בְּשָׁלוֹם, רַבִּי וְתַלְמִידֵי;

רַבִּי – בְּחֶכְמָה! (רַבֵּן
גְּמַלְיָאֵל מוֹדָה שֶׁרַבִּי
יְהוֹשֻׁעַ חָכָם מִמֶּנּוּ).

וְתַלְמִידֵי –
שֶׁקִּבַּלְתָּ אֶת דְּבָרֵי!
(כְּמוֹ תַלְמִיד שֶׁמְצִיֵּית,
לְמַעַן הַשְׁלוֹם).

אַשְׁרֵי הַדּוֹר!

אַשְׁרֵי הַדּוֹר שֶׁהַגְּדוֹלִים נִשְׁמָעִים לְקַטְנִים!

חִכְמָה

השראת השכינה

עֲנוּה

אַחַדוֹת יִשְׂרָאֵל

כְּאִשֶּׁר גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל מוֹתָרִים בְּעֲנוּה כְּדִי לְשַׁמֵּר עַל הַשָּׁלוֹם,
אַחַדוֹת יִשְׂרָאֵל מְשַׁמַּחַת אֶת ה', וְהָאֹר שָׁלוֹ שׁוֹרָה בְּעוֹלָם!

וּמָה מִכָּאן לָנוּ?

3. לְקַדֵּשׁ שֵׁם
שָׁמַיִם:
אַחַדוֹת מְבִיאָה
אֶת הָאוֹר שֶׁל
ה' אֵלֵינוּ!

2. לְוֹתֵר
בְּאַהֲבָה:
כְּדִי לְשָׁמֵר
עַל הַשְּׁלוֹם
בֵּין חֲבֵרִים.

1. לְהִקְשִׁיב:
גַּם כְּשֶׁאֲנִי
בְּטוֹחַ שֶׁאֲנִי
צוֹדֵק, לִדְעוֹת
לְהִקְשִׁיב.

תּוֹדָה לַה' שֶׁנִּתֵּן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה וְאֶת חֻמְּמֵינוּ הַקְדוּשִׁים.
שֶׁנִּזְכֶּה לְאַהֲבַת חֻנָּם!